

PETR POTTER

ZAČÍNÁME S HERECTVÍM

Od prvních kroků
po první roli

Začínáme s herectvím

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Petr Potter
Začínáme s herectvím – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Začínáme s herectvím

Petr Potter

ZAČÍNÁME S HERECTVÍM

OD PRVNÍCH KROKŮ AŽ PO PRVNÍ ROLI

Pro Renču, Zdendu, Juru, Andrejku a Tobíka —
za všechny scény života, které jsme odehráli spolu.

obsah

Co je herectví a proč se ho učit	14
Proč herectví funguje	15
Musím mít talent?.....	16
Proč někteří lidé chtějí být herci.....	18
Jak někdo může věřit tomu, co není pravda?	19
Pravda, to je to, co hledáš.....	20
Dva přístupy k herectví.....	24
Černá magie.....	24
Bílá magie.....	25
Jakému přístupu dáme přednost?.....	26
Scénář.....	27
Popis scénáře	29
Úcta k autorům.....	32
Poznej, koho hraješ.....	34
Otázka první: Kdo jsem?.....	35
Kde hledat informace.....	35
Nikdy nesud' svou postavu.....	37
Jdi do hloubky.....	37
Nech si něco pro sebe	40
Otázka druhá: Co chci?.....	40
Cíl	41
Akce.....	56
Pozor na předvídatelnost	64
Konflikty – problémy	67
CÍL + AKCE = EMOCE	70
Otázka třetí: Kde a kdy se to odehrává?	76
Otázka čtvrtá: Jaký mám vztah s dalšími postavami a věcmi?	78
Otázka pátá: Jak bych se choval/chovala já, kdyby se to samé stalo mně?	78
Pomocné herecké techniky	80
Substituce.....	80
Podtext	83
Herecký rytmus.....	84

Hlas	86
Akcent.....	87
Soustředění	87
Strach.....	88
Vysílej jasné signály	93
Pohyb po jevišti.....	96
„Čtvrtá“ stěna jeviště.....	97
Než přijdeš na scénu	97
Nereaguj okamžitě	98
Umění pozorovat	99
Tvá herecká knihovna	101
Umění naslouchat	103
Procházka po divadle	110
Herecká část divadla.....	110
Divácká část divadla.....	115
Hlediště.....	116
Kam dál?	119
Hledáme si práci.....	120
Casting (konkurz)	122
Jak casting probíhá.....	123
Den konkurzu.....	126
Začínáme zkoušet	130
Blíží se premiéra	133
Představení	134
A co když se něco pokazí?.....	136
A co když zapomenu text?.....	136
A co když nejsem zrovna na jevišti?.....	136
Spadla kulisa, něco je jinak!.....	136
Kolega udělal chybu.....	136
Začínám se třást.....	136
A co po představení?.....	136
Jak vycházet s druhými lidmi	137
Srovnávání se s druhými lidmi.....	139
Kvalita prostředí na tebe působí.....	140

Filmové herectví.....	141
Na place je rušno!.....	142
Pravidlo osy	143
Natáčeš se, ale nedívej se do zrcadla	146
Rady do profesního života.....	147
Prezentuj se profesionálně.....	148
Práci si hledej aktivně	148
Investuj do sebe.....	148
Herec a jeho duše	149
Pozor na vnitřního démona.....	151
Pozor na slávu	155
Dělej to, v čem vidíš smysl.....	155
Braň své hodnoty!.....	157
Dobrý a špatný režisér	159
Kritika a jak ji zvládat	160
Nakonec se osvobod'.....	161
Můj příběh o osvobození.....	162
Bud' jako loďka plující oceánem.....	164
Tak hodně štěstí!.....	166
Zdroje	171
Přílohy	172
Slavní učitelé	173

Knížka, která se ti právě dostala do rukou, je kouzelná. Dobře si rozmysli, jestli si ji chceš opravdu přečíst, protože jak jednou začneš, už nebude možné udělat krok zpátky.

Je možné, že ti otevře oči.

Je možné, že ti pomůže splnit tvůj sen.

A možná... možná v tobě otevře dveře,
o kterých nemáš zatím ani tušení.

Tato knížka je branou do jiných světů. Do jiných životů. Obsahuje vědění, díky kterému získáš schopnost vytvářet něco, co ještě neexistuje.

Je psaná tak, aby na sebe jednotlivé kapitoly navazovaly. A proto pokud se ji rozhodneš číst, nejdřív si ji přečti od začátku až do konce. Poté se můžeš kdykoliv vrátit k jednotlivým kapitolám a připomenout si, co zrovna potřebuješ.

Tato knížka je tvým průvodcem do světa herectví. Naučí tě nejen jak hrát, ale také jak se mít ráda nebo rád.

A kdo jsem já?

Říkají mi Petr Potter.

Jsem hudební skladatel, ilustrátor, učitel a spisovatel.

Najít mě můžeš na stránkách www.petrpotterart.com

A tuto knížku jsem napsal pro tebe,
aby tě mohla provázet na tvé jedinečné cestě.

Tak mě následuj a společně se vydejme na dobrodružnou cestu. Na cestu, která tě dovede k hereckému umění.

ÚVOD

Co je herectví a proč se ho učit

CO JE HERECTVÍ A PROČ SE HO UČIT

**Říká se, že herectví je schopnost žít pravdivě
za daných smyšlených okolností.**

A je to pravda. Herectví je staré jako lidstvo samo. Ještě dávno předtím, než lidé měli divadla, světla nebo kostýmy, hráli občas nějaké role. Napodobovali zvířata, přírodní síly, duchy, hrdiny nebo své předky. Vyprávěli příběhy pohybem, hlasem, mimikou a gesty. Dělali to u ohňů, při rituálech, oslavách i během smutku. Nešlo jen o zábavu, ale o prozkoumávání světa a sebe v něm.

Později vzniklo divadlo, jak ho známe dnes – v antickém Řecku. Už tehdy lidé chodili do amfiteátrů, sledovali herce a skrze ně prožívali emoce, které si sami nedovolili nebo nedokázali prožít naplno. Smáli se. Plakali. Učili se. Předávali si informace.

A to platí dodnes.

Herectví je jedním z nejstarších způsobů, jak si vyprávíme příběhy. Je to způsob, jak se dotknout něčeho hlubšího, co slovy často nejde vyjádřit. Dává nám možnost být na chvíli někým jiným – a přitom zůstat sami sebou.

Umožňuje nám pochopit druhé lidi, protože když někoho hraješ, musíš mu porozumět. Herectví je mnohem víc, než se zdá.

Proč se herectví učit

Díky herectví poznáš lépe sebe i druhé. Budeš si víc všímat emocí, myšlenek, úmyslů, drobných gest, tónu hlasu i způsobu chování. Tvá osobnost se bude úžasně rozvíjet. Umění herectví ovlivní i tvé myšlení, vystupování a jednání v reálném životě. Pomůže ti lépe se orientovat ve světě kolem tebe.

Herectví je také oslava tvé osobnosti. Protože žádní dva lidé nezhrají jednu roli úplně stejně – a ani by se o to snažit neměli. Každý má jiné otisky prstů. Jinou zkušenost. Jiný vnitřní svět.

Celé tvoje „já“ se promítá do toho, co hraješ. Tvoje schopnost vyjadřovat emoce. Tvoje tělo. Tvoje energie. Tvoje mluva, smysl pro humor, rytmus, způsob pohybu. To všechno se později stane součástí postav, které vytvoříš.

A právě v tom je herectví krásné – protože nikdy nebudeš hrát jako někdo jiný. Budeš hrát jako **ty**, pravdivě a po svém. Herectví ti dá o důvod víc, proč se těšit na další den, a můžeš v něm najít i smysl života.

Herectví je schopnost vstoupit do smyšleného světa a opravdu tam existovat. Dát příběhu život, postavě vdechnout duši. A to je krásné lidské poslání.

A pokud jsi už starší, a stejně tě herectví přitahuje, pak věř tomu, že nikdy není pozdě se ho začít učit. Nadšení a vášně jsou velmi mocné síly, které dokážou zázraky.

PROČ HERECTVÍ FUNGUJE

Lidé odjakživa potřebují sdílet příběhy. Vyprávět si radosti, trápení, sny i myšlenky. Bez spojení s druhými se cítíme osaměle. A právě divadlo, film a další umění nám pomáhají tyto mosty mezi sebou stavět.

Příběhy a postavy nám umožňují cítit se propojeni. V divadle a filmu se můžeme setkat s jinými kulturami, životy, postoji i bolestmi. Otevírají nám oči, srdce i mysl. Často nám připomenou, že v problémech nejsme na světě sami. Někdy nás pobaví, jindy nás obohatí a často nás něco důležitého do života naučí.

Ale aby toto všechno mohlo fungovat, musí být herectví opravdové. A k tomu je potřeba, aby umělec ovládal své řemeslo. Jen tak dokáže diváka přenést do kouzelného okamžiku přítomnosti. Do jiného světa. Do světa příběhu.

MUSÍM MÍT TALENT?

Často se lidé ptají:

„Musím mít talent, když chci dělat herectví?“

A moje odpověď zní:

Neexistuje žádná škola na světě, která by tě naučila mít talent nebo instinkt pro herectví. Ale neboj, mám pro tebe dobrou zprávu! Herectví je z velké části řemeslo. A to se naučit dá.

Zkus pro začátek na slovo „talent“ na chvíli zapomenout. Je to dnes velice nadužívané slovo, které ale nepopisuje celou pravdu.

Všimni si, že lidé mají tendenci označit za talentovaného každého, kdo něco dělá dobře. Už si ale nevšimnou těch hodin, dnů a měsíců práce, které za tím „talentem“ jsou. Doba talentovaných uměleckých géníů byla hlavně v 19. století. Dneska už je ale každému jasné, že tito geniální lidé minulosti na sobě poctivě pracovali. Ano, občas někdo opravdu geniální na tento svět přijde a to je dobře, posouvá nás to. Ale i u slova génius musí být člověk opatrný.

Slavný Michelangelo Buonarroti, dnes označovaný za génia, pálil své kresby, když mu připadaly nedokonalé. Prostě nechtěl, aby někdo někdy viděl, jaké byly jeho rané umělecké pokusy. A nebyl jediný.

Mnoho velkých umělců své začátky skrylo – a tak si dnes často myslíme, že jim všechno šlo hned a samo. Ale nešlo. Byly to jejich obrovská vášeň a úsilí, které za geniálním dílem stály.

Herectví je dovednost. Je to soubor návyků, citlivosti, technik, pozorování, práce s tělem, hlasem i vnitřním světem. A právě toto všechno se dá trénovat a rozvíjet.

Je pravda, že některým lidem jdou věci přirozeněji. Nenech se tím ale odradit! Pokud pro něco cítíš vášeň a nadšení, není to náhodou. To k tobě promlouvá hlas tvé duše, která ti ukazuje cestu.

Ti „příliš talentovaní“ mají často ten problém, že spoléhají jen na to, co jim jde samo – a zapomenou, že řemeslo je základ, na který se dá spolehnout. Proto to mnohdy ti netaalentovaní, ale pracovití dotáhnou mnohem dál než talentovaní lenoši.

Talent se nedá naučit. Ale techniku, vnímání, práci s hlasem, s prostorem, s emocemi – to všechno ano. A co je na tom nejkrásnější? Když se to naučíš, už ti to nikdo nevezme. A můžeš se na to kdykoliv spolehnout – i ve chvílích, kdy tě opustí jistota, nálada nebo inspirace.

Dám ti jednu radu:

Ještě než prohlásíš, že na něco nemáš talent, nauč se dobře své řemeslo.

PROČ NĚKTEŘÍ LIDÉ CHTĚJÍ BÝT HERCI

Někteří z lásky, protože to v nich prostě je. Je to pro ně dobrodružství nebo smysl života.

A někteří pro slávu. Ale sláva? To není cíl.

Ano, Leonardo DiCaprio, Tom Cruise nebo Scarlett Johansson si vydělávají desítky milionů dolarů za film. Ale pamatuj si:

Sláva je důsledek – ne smysl.

Sláva je nebezpečná! A mnoho duší už oklamal její lesk. Co myslíš, je sláva spravedlivá?

Bylo by to úžasné, kdyby spravedlivá byla a vyřešilo by to mnoho světových problémů. Ale my se musíme srovnat s tím, že sláva prostě spravedlivá není. Sláva je jako blesk! Nikdy nevíš, kam uhoří. Existuje spousta skvělých umělců, ke kterým sláva nikdy pořádně nezavítala. A zároveň je spousta lidí, kteří se stali slavnými, aniž by o to moc stáli nebo aniž by něco skutečně uměli.

Sláva se řídí hlavně tím, co je zrovna „in“ a zdali „to něco“ naplňuje momentální očekávání většinové populace. A dnešní většinová populace (neplatí pro ty vnímavější) má daleko menší nároky na umění. Dnes záleží spíš na tom, jak se kdo umí prodat a osálit publikum.

Proto na slávu raději nemysli. Sláva není něco, co můžeš ovládat. Soustřed' se na sebe. Na svůj růst. Na své srdce. A na dobrou práci. Protože bez tebe bude svět časem ještě více hloupější.

A tady je něco, co si přečti raději víckrát:

Smysl herectví není v tom, být obdivovaný. Je ve sdílení příběhů a pocitů – o tom, co máme my všichni lidé společné.